

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον· έν 'Αθήναις,
πού πλουτίζουν οι κηφήνες.

Χίλια όκτακόσια όγδοόντα τέσσαρα
Μία νά ταιριάζη 'βρῆκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί —έπ' εύθείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—ό κ τώ φράγμα είναι μόνο.
Για τά ξένα όμως μέρη—δέκα φράγμα και 'στό χέρι.

Τού Σεπτεμβρίου πρώτη
κουβαλημάτων κρότοι.

Τριανταδύο άριθμός,
βρυγγός όδόντων και κλαυθμός.

Νά μείνω ή νά φύγω;
'Ας τό σκεφθώ όλίγο.

Αυτό τό δίλημμα σκληρά με τυραννεί ακόμα,
que είτε είμαι έξυπνος ή ξαπλωθώ 'στό στρώμα,
είτε μ' άμάξι τριγυρνά ή que πιζός 'στούς δρόμους,
είτε συντάττω έγγραφα, ή σχέδια, ή νόμους,
είτε θελήσω είτε μή ν' άναπαυθώ όλίγο,
με τυραννεί τό δίλημμα—νά μείνω ή νά φύγω.

'Αν μείνω οι αντίπαλοι άμέσω; θά κηρύξουν
πώς εις την Πελοπόννησον ίσως que με σφυρίζουν,
πώς κάτι τί χειρότερον μου έτοιμάζουν άλλο,
πώς την περιόδειαν μου εκ φόβου αναβάλλω.
Θά ειπουν πως que γρουσουζιά θά φέρω εις τόν τρύγο...
δι' όλ' αυτά μου φαίνεται καλλίτερον νά φύγω.

'Αν φύγω πάλι qu' έξαφνα 'στην πρώτη προκουμαία
όπου θά έξβγω μελανή ύψώνεται σημαία,
qu' αντί άψίδων και φωνών κατενθουσιασμένων
ύψώσουν έξαπτέρυγα με τόν έσταυρωμένον,
άν αίφνης εις την πένθιμον παράταν διακρίνω
κανένα γουόχα θλιβερόν;... καλλίτερα νά μείνω.

'Αλλ' όμως τί θά ειπωσιν οι φίλοι μου άν μείνω;
δέν είναι ένδεχόμενον νά τούς άποθαρρύνω;
νά μας ξεφύγουν μερικοί 'ς αυτή την παραζάλη
qu' ή μείζων έξαφνα μερίς νά γίνη πτό μεγάλη;
'Ω! εις τό κόμμα μου κενόν τοιούτον δέν άνοιγω,
que χιλιάκις προτιμώ αύτοστιγμεί νά φύγω.

'Αν όμως άπεικταίον τι οι άλλοι μ' έτοιμάσουν;
άν χάριν παραδείγματος με άποδοκιμάσουν;
ένάν ή παρουσία μου τά πάθη άναφλέξη;
άν κατά τύχην μάλιστα que εις τ' άλλώνια βρέξη;
άν έκραγούν que πυρκαγιαίς, που δέν 'μπορώ νά σβύνω;
άν γίνωνται και φονικά;... καλλίτερα νά μείνω.

'Αλλ' άν μου έτοιμάζωνται γενναίαι προσφωνήσεις
que πολιτών que όπλιτών μεγάλαι διαχύσεις;
άν μου έστήθησαν παντού άψίδες que 'Ηρφα
qu' ως εύπαρέστης ψάλλωσι κοράσια άθώα;
άν εις τά πλήθη μάλιστα δημογορήσω 'λίγο
με κυριακάτικη φωνή;... καλλίτερα νά φύγω.

'Αν τύχη όμως que παντού εμπρός μου βγαίνουν φόροι·
ώς ξένοι, ως νεόφερτοι, ως μαύροι όδοιπόροι,
ένάν άκόμη 'στην φαιδράν αύτην όδοιπορίαν
άκούω άναγκαστικήν παντού κυκλοφορίαν
άν όπου qu' άν διέρχωμαι μίζεραν άφνω;...
ω! χιλιάκις προτιμώ 'στη θέσι μου νά μείνω.

'Αν πάλιν Ναπολέοντα κανέναν μ' ένομάση;
μ' άν τύχη que για Πατακί κανέναν με περάση;
άν έξαφνα μου ριζούνε ροκέταις que κανόνια;
μ' άν έξαφνα μου ριζούνε μουλκεία πέπνια;
άν τύχη qu' όλ' αυτά συμβούν;... άς τό σκεφθώ όλίγο...
ω! τέλος άπεφάσιστα νά μείνω και νά φύγω.

